

ה"ת 46888/08/19 - הובלות שאדי ריאד בע"מ נגד משטרה ירוקה

בית משפט השלום בחדרה

ה"ת 46888-08-19 הובלות שאדי ריאד בע"מ נ' משטרה ירוקה

בפני	כבוד השופט אהוד קפלן
מבקשת	הובלות שאדי ריאד בע"מ
נגד	
משיבה	משטרה ירוקה

החלטה

המבקשת הינה חברה להובלות וביצוע עבודות עפר ובבעלותה משאית מרצדס שנת ייצור 2016.

לטענת המבקשת, ביום 5/8/2019 פשטה המשיבה על אתר לאיסוף פסולת שמנוהל על ידי חברת "אייל בן עזרי פינוי פסולת בע"מ" שמפעילה אתר לפינוי פסולת בחשד לביצוע עבירות של השלכת פסולת בניין בשטחים פתוחים באיו"ש.

ביום 6/8/19 נתפסה המשאית לאחר שמנהל המבקשת נחקר.

לטענת המבקשת - לא בוצעו על ידה עבירות כלשהן ובוודאי שלא באמצעות שימוש במשאית שנתפסה.

לחילופין טוענת המבקשת גם אם קמה עילה לתפיסת המשאית ניתן לשקול את שחרורה בתנאים על מנת שלא לפגוע בקניינה של המבקשת.

בנוסף נטען כי המשאית נרכשה באמצעות מימון מהלוואות והמשך החזקתן יפגע קשות במבקשת.

בדיון שהתקיים בפני טענה המשיבה שקיים חשד ממשי המשאית שימשה לביצוע עבירות של השלכת פסולת-בניין במקום שאיננו אתר מוסדר בשטחי הרשות הפלסטינית.

הוצגו בפני תצלומי אויר ודוחות מעקב ולכאורה מדובר בעשרות עבירות במועדים שונים - במסגרת פעילות שיטתית.

ב"כ המשיבה הסבירה שהתפיסה נועדה לצורך חילוט בתום ההליך (טרם הוגש כתב אישום) אך בעיקר למניעת עבירות דומות.

אותה משאית נתפסה בעבר בעבירה דומה וניתן לגביה צו איסור שימוש שבוטל בתנאים לאחר דיון בהליך אחר.

דין והכרעה:

מעיון בחומר עולה שהמשאית עברה עבירות מתועדות במועדים שונים - לא השלכה "אקראית" במקום אסור אלא פעילות שיטתית שגרמה לנזק סביבתי רב.

שטחי הרשות פלסטינית אינם הפקר ואינם "החצר האחורית" של מדינת ישראל, ובאשר לטענה לגבי סמכות טריטוריאלית הרי העבירות נעברו גם בשטח מדינת ישראל - החל מהיציאה מאתרו של בן עזרי - עת הובלה פסולת ללא רשיון שלא לצורך הטמנתה באתר מורשה.

סעיף 7 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 - מגדיר מהי "עבירת-פנים" -

-עבירה שנעברה כולה או מקצתה בתוך שטח ישראל וממילא לבתי המשפט סמכות לדון בה על פי סעיף 10 לחוק.

אם לא די בכך - קובע החוק להארכת תקפן של תקנות-שעת-חירום (יהודה והשומרון - שיפוט בעבירות ועזרה משפטית), תשכ"ז - 1967 ש: בנוסף לאמור בכל דין יהיה בית המשפט בישראל מוסמך לדון, לפי הדין החל בישראל, אדם הנמצא בישראל על מעשהו או מחדלו שאירעו באזור וכן ישראלי על מעשהו או מחדלו שאירעו בשטחי המועצה הפלסטינית, והכל אם המעשה או המחדל היו עבירות אילו אירעו בתחום השיפוט של בתי המשפט בישראל.

ממילא כפי שלבית משפט זה הסמכות לדון בבקשה הסמכות למשטרת ישראל על זרועותיה כל סמכויות האכיפה.

תפיסת כלי הרכב נעשה על פי הסמכויות שנתונות למבצעיו בסעיף 6 לחוק הגנת הסביבה - ללא צורך בצו בימ"ש.

התכלית של חילוט הרכב ביום מן הימים יכולה לקבל מענה בהפקדת ערובות להשבתו של כלי הרכב או תמורתו - אבל הדבר לטענת המשיבה לא ייתן מענה לחשש לביצוע עבירות נוספות. מדובר לכאורה בעבריינות חוזרת ונשנית - לאורך זמן של מי שכבר הסתבך בעבר בתפיסת כלי רכב ולא למד את הלקח.

ברור שהותרת כלי הרכב בידי המשיבה יש בה פגיעה כלכלית קשה במבקשת -מנגד עומד החשש לביצוע עבירות נוספות.

ברע"פ 6990/10 דדון ציון וחזי נ. מ,י קבע כב' השופט רובינשטיין :

"תפיסת חפצים והחזקתם בידי המשטרה וכן חילוטם על ידי ביהמ"ש נבחנים נוכח תכליתן של הוראות הדין הרלבנטי, הזכויות המהותיות והאינטרסים השונים המשמשים בזירה. נדרש איזון בין ההגנה על הזכות הקניינית של הפרט, לבין האינטרס הציבורי שבמניעת ביצוען של עבירות בעזרת חפצים המאפשרים את מימושו. ההגנה על איכות הסביבה הוכרה על-ידי בימ"ש זה כשיקול רב ערך בהקשרים שונים. בהקשר הפלילי, נוכח הצורך החברתי הגובר בשמירה על משאבי הטבע, ונוכח ההכרה בנזק שנגרם לכלל הציבור בשל זיהום הסביבה, ננקטת מדיניות ענישה מחמירה כלפי "עברייני סביבה. בנדון דידן, ניצבים על כפות המאזניים מזה זכותה של החברה המבקשת לקניינה ולחופש עיסוקה, ומזה ההגנה על האינטרס הציבורי. בנסיבות, האינטרס הציבורי מטה את הכף בנדון דידן עומדת לחובת מנהלי החברה הרשעה בגין השלכת פסולת. לא זו אף זו, החברה המשיכה בהפעלת אתר פסולת בניגוד לחוק, ומכאן חשש כי מעשים מסוג זה יישנו. אין ענייננו בתפיסת נכס לשם תכלית

עונשית אלא לתכלית מניעתית, ועל כן הרשעת מנהלי החברה עשויה להוות אינדיקציה ל"מועדוה" של החברה עצמה, ואין נפקות להבחנה בהקשר זה בין החברה למנהלה ולבעליה. יודגש, שכיון שמדובר בתפיסה לשם תכלית מניעתית, אין גם קושי בכך שהמשאיות משועבדות לבנק הפועלים"

במקרה ההוא - מנהלי החברה הורשעו בעבר בעבירות דומות וכאן לא - ולכן לטעמי במקרה שבפני עדיין ניתן להסתפק בערובות שתבטחנה לא רק את החילוט - אלא גם תיצורנה מנוף לחץ על מנהלי החברה שלא להסתבך בעבירות נוספות.

אשר על כן אני מורה כי בכפוף כי **המשאית** תוחזר כנגד הפקדה כספית של 100,000 ₪ (כמה עשרות אחוזים משווייה) וכנגד חתימת מנהל החברה על ערבות צד ג' ע"ס 200,000 ₪ לקיום תנאי החזרתה - שהם: אי ביצוע דיספוזיציות, העברתה למשטרה היה ובית המשפט יורה על כך, ואי ביצוע עבירות על חוק שמירת הניקיון ו/או חוק הגנת הסביבה ו/או פקודת המכרות ו/או כל חוק אחר שעניינו הגנת הסביבה וערכי הטבע.

המזכירות תמציא החלטה זו לצדדים.

ניתנה היום, ה' אלול תשע"ט, 05 ספטמבר 2019, בהעדר הצדדים.